

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010186
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120010186.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 21. októbra 2020 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

F.. F. Č., nar. XX.XX.XXXX V. X., trvale bytom Q.,
ul. O. XXX/XX, H.. X.,

je v i n n á , ž e

- dňa 23.10.2019 v čase okolo 15.30 hod. vykonala nepovolenú ťažbu drevnej hmoty dreviny hrab obyčajný (lat. *Carpinus betulus*) v množstve o priestorových metroch 1,00 x 0,30 x 0,45 m, o priemeroch od 0,06 m do 0,11 m, s celkovým objemom 0,08 m³ z lesného porastu č. XXX nachádzajúceho sa v katastrálnom území obce Q., H.. X., kde na lesnej parcele č. XXX/X podľa registra M. A. a v parcele č. XXX/X podľa registra C. A. vedenej ako lesné pozemky, ktorá je zapísaná v liste vlastníctva č. XXXX a ktorá sa nachádza na lesnom pozemku, a to tak, že v uvedenom dielci našla na zemi voľne uloženú drevinu hrab, sortiment vláknirové drevo V. triedy akosti, ktorú následne porezala na menšie kusy a naložila do vozíka a z lesného porastu aj s ukradnutou drevnou hmotou odišla smerom do rómskej osady Q., s úmyslom použiť ukradnutú drevinu ako palivo do pece, kde počas prevozu ukradnutej dreviny bola na poľnej ceste pristihnutá hliadkou z Obvodného oddelenia PZ Jarovnice, pričom nemala platné povolenie na ťažbu ani zber drevnej hmoty, čím takto svojím konaním pre E. Q. F., X.. Q.. Q., Q. Q.L. Q., R.. O. Č.. XX/X, H.. X. spôsobila škodu vo výške 2,28 €,

t e d a

- prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a takou vecou je drevo nachádzajúce sa na lesnom pozemku.

č í m s p á c h a l a

- prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. e) Trestného zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 119 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, § 119 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienčného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa obžalobu na obvinenú ml. F. Č. pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e) Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej ml. F. Č., prečítaním výpovede svedka F. F. ako aj prečítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaná ml. F. Č. hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná a uviedla, že bola v lese v Lažanoch na drevo, na ktoré šla, lebo nemala drevo a policajti ju zastavili. Nemala so sebou nič, našla hrab, ležalo na zemi a odniesla ho domov v rukách a ohľadne kusov uviedla, že bol to jeden malý kus. Žiadny doklad, resp. povolenie nemala.

Vzhľadom na rozpory bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že v septembri v roku 2019 sa vybrala sama na drevo, lebo doma nemali už žiadne drevo a potrebovali do pece a chcela iba pozbierať drevo, povolenie na výrub a zber nemala. So sebou si zobrala malý vozíček z kočiarika šnúrkou. Z dreva nahádzaného na zemi si vybrala narezané kusy, naložila ich do vozíka, zaviazala šnúrkou a tak šla domov, kde po ceste ju zastavili policajti, ktorí od nej pýtali doklady a povolenie na drevo a keďže taký doklad nemala drevo im musela odovzdať. Svojho konania ľutuje a doplnila, že mala na vozíku približne 8 ks a bol to hrab o priemere 5 cm.

Obžalovaná k rozporom hlavnom pojednávaní iba uviedla, že so sebou nemala nič a mala 9 kusov dreva.

Za súhlasu strán bola prečítaná výpoveď svedka F. F., z ktorej vyplynulo, že je štatutárnym zástupcom E. Q. F. X..Q., Q. a dňa 23.9.2019 bol príslušníkmi OOPZ Jarovnice vyzozumený, že na poli, ktoré sa nachádza medzi rómskou osadou Q. a lesným porastom v katastri v obci Q., okr. Prešov kontrolovali osobu menom F. Č. z obce Q., ktorá ťahala za sebou káru, v ktorej mala narezané hrubé konáre dreviny hrab. Drevná hmota s celkovým vypočítaným objemom 0,08 m3 bola odcudzená z lesného porastu č. XXX, ktorý sa nachádza na lesnom pozemku, ktorý je vo vlastníctve spoločností F., X..Q., Q. a to na parcele č. XXX/X, registra M. a parcele č. XXX/X registra C. viažuce sa k LV č. XXXX. Ak by drevná hmota nebola vrátená, škoda pri predstavovala sumu 4,17 Eur, pričom škoda bola uhradená a neuplatňuje si náhradu škody.

Boli oboznámené aj listinné dôkazy, z ktorých súd zistil nasledovné:

Lesná spoločnosť F. X..Q., Q. je podľa potvrdenia OÚ Prešov, pozemkového a lesného odboru zapísaná do registra pozemkových spoločenstiev podľa § 26 ods. 4 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách v platnom znení.

Súčasťou spisu sú aj doklady vrátane LV č. XXXX pre Okres: X., H. a k.ú: Q. ako aj porastovej mapy a fotodokumentácie, všetko deklarujúce topografiu miesta činu.

Z potvrdenia o zaistení veci plynie, že osobe F. Č. bola dňa 23.9.2019 zaistená drevná hmota dreviny hrab o rozmeroch 1mx0,3mx0,45 m o priemeroch od 0,06 m do 0,11 m a uvedené bolo vrátené F. F. dňa 3.10.2019.

Škoda ohľadne predmetnej dreviny bola vyčíslená v sume 4,17 Eur, pričom táto suma bola podľa oboznámeného dokladu uhradená dňa 18.11.2019.

Podľa potvrdenia predsedu E. Q. F. X..Q.. lesné porasty o.i. XXXA, XXXB v k.ú. Q. patria do lesného pôdneho fondu a jeho užívateľom je E. Q. F. T. Q.. Q. a podľa registra nehnuteľností sa uvedené porasty nachádzajú na parcele č. XXX/X podľa registra E- druh pozemku lesné pozemky a parcely č. XXX, XXX podľa registra C.- druh pozemku lesné pozemky a viažu sa na LV č. XXXX.

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR nie sú evidované žiadne priestupky.

Obžalovaná ml. F. Č. má podľa riaditeľa školy I. Q. pravidelnú školskú dochádzku, počas vyučovania má správanie dobré, do školy chodí pripravená.

Podľa správy o povesti vypracovanej starostkou obce Q. obžalovaná sa na verejnosti správa dobre, v mieste bydliska má dobrú povesť, nevyhľadáva konflikty, jej správanie nebolo prejednané KOVP.

Podľa správy FNsP J. A. Reimana Prešov obžalovaná nebola hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení FNsP J. A. Reimana a nie je vedená v Psychiatrickej ambulancii FNsP J. A. Reimana Prešov.

Podľa správy ÚPSVaR Prešov maloletá F. nebola doposiaľ evidovaná na oddelení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, rodičia s ňou nemajú výchovné problémy a ku skutku im uviedla, že šla do lesa s kamarátmi odkiaľ zobrali drevo, lebo si chceli doma v piecke zakúriť a svoj čin oľutovala a prisľúbila, že sa to nebude opakovať.

Obžalovaná bola doposiaľ raz súdne trestaná, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 25.9.2020, sp. zn. 1T 56/2020, kedy bola uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods.1 písm. e) Trestného zákona, za čo súd upustil od jej potrestania.

Okresný súd zhodnotiac jednotlivé vykonané dôkazy samostatne, aj v ich súhrne zistil nasledovné:

Zo strany obžalovanej ml. F. Č. došlo dňa 23.10.2019 ku konaniu spočívajúcemu v tom, že na lesnom pozemku kam šla s úmyslom drevo získať, nájsť, lebo si chcela zakúriť v piecke, bez plateného povolenia na ťažbu a zber drevnej hmoty, drevnú hmotu dreviny hrab o celkovom objeme 0,08 m³ pochádzajúcu z lesného porastu č. XXX pre k.ú. Q., parcela č. XXX/X a parcela C. č. XXX/X zapísanej na LV č. XXXX vedenej ako lesné pozemky a ktoré našla na zemi, porezala na menšie kusy a naložila do vozíka a odišla.

Obžalovaná ml. F. Č. na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná brániac sa tým, že do lesa šla na drevo v podstate bež žiadneho nástroja a zobrala len jedno drevo, ktoré priniesla v rukách.

Obžalovaná teda síce zmenila výpoveď na hlavnom pojednávaní zrejme v snahe vyviníť sa spod obžaloby, ale v podstate aj v prípravnom konaní zhodne uviedla, že šla s úmyslom priniesť si drevo do piecky, pričom žiadne povolenie na ťažbu a zber nemala a rozpory oproti prípravnému konaniu spočívajúce v množstve dreva a spôsobe prepravy logicky nevysvetlila vzhľadom na množstvo zaisteného dreva, čo je zrejme z fotodokumentácie, toto by v rukách podľa názoru súdu neuniklo. Skutočnosti uvádzané v prípravnom konaní zároveň korešpondujú so zabezpečenými listinnými dôkazmi a obžalovaná je zo spáchania skutku nepriamo usvedčovaná aj výpoveďou svedka, a to F. F., ktorý bol bezprostredne o rozhodných skutočnostiach informovaný hliadkou PZ, ktorá obžalovanú zastavila a predmetnú drevnú hmotu zaistila, a to potom v súhrne zodpovedá zistenému skutkovému stavu.

Pokiaľ ide o objektívnu stránku, táto je naplnená tým, že obžalovaná si prisvojila vec, v tomto prípade drevnú hmotu, ktorú neoprávnene vyňala z dispozície zákonného vlastníka v úmysle nakladať s nim ako s vlastnými, pričom sa jednalo o drevo nachádzajúce sa na lesnom pozemku, kde užívateľom je Lesná spoločnosť F. X..Q.. Q. zapísaná do registra pozemkových spoločností a kde lesné porasty nachádzajúce sa na predmetnej parcele č. XXX/X registra E KN a v parcele č. XXX/X registra CKN zapísané na LV č. XXXX patria do pôdneho lesného fondu.

Obžalovaná je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorá konala nepochybnou formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chcela spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt), t.j. vlastnícke právo a majetok. U obžalovanej nevznikli žiadne pochybnosti o jej schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečnosť pre spoločnosť a je tu takisto preukázaná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovanej a následkom tohto trestného činu, a teda v dôsledku konania obžalovanej došlo k neoprávnenému odňatiu vecí, v tomto prípade dreva na lesnom pozemku s úmyslom nakladať ako s vlastným, čo sa prejavilo reálnym úbytkom vo vzťahu k pôvodnému vlastníčkovi.

Preto súd dospel k záveru, že obžalovaná svojim konaním naplnila prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e) Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer prirážajúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom skutočnosť, že pred skutkom viedla riadny život, posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Z prirážajúcich okolností podľa § 37 súd nezistil žiadnu.

Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky.

Podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona, sa trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone u mladistvých znižujú na polovicu. Horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie presiahnuť sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby 2 roky.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

S poukazom na vyššie uvedené súd teda ukladal samostatný trest podľa zásad ukladania trestov mladistvým nakoľko pokiaľ ide o odsúdenie obžalovanej rozsudkom sp.zn.: 1T 56/2020 v zmysle § 100 Trestného zákona sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená a teda neboli splnené podmienky na ukládanie súhrnného trestu (§ 42 ods. 3 Trestného zákona) a dospel k záveru, že na uvedenie si následkov konania u obžalovanej postačí aj trest odňatia slobody uložený na spodnej hranici trestnej sadzby, a to v trvaní 2 mesiacov. Zároveň dospel k záveru, že na obžalovanú nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, ale účel trestu je možné dosiahnuť aj samotnou hrozbou trestu, a preto výkon trestu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ktorú považoval za primeranú na preukázanie, či aj len hrozba trestu postačí na to, aby sa do budúcnosti vyvarovala akémukoľvek protiprávnemu konaniu lebo bude povinná v skúšobnej dobe viesť riadny život, kde v opačnom prípade sa vystaví riziku, že súd a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčila a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý jej bol podmiennečne odložený.

Takýto trest uložený obžalovanej súd považoval za primeraný a za dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie a aby viedol k začleneniu obžalovanej do rodinného a sociálneho prostredia a zároveň predchádzal protiprávnym činom.

Rozhodnutie neobsahuje žiadny výrok o náhrade škody, nakoľko si poškodená nárok na náhradu škody neuplatnil.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.